

Biroul permanent al Senatului
Bp 414 22.07.2010

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
629 7.09.2010

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind etichetarea
produselor care conțin gluten**

Analizând propunerea legislativă privind etichetarea produselor care conțin gluten, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B414 din 24.06.2010,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare instituirea unor reguli privind etichetarea produselor, în scopul asigurării informării consumatorului asupra existenței glutenului în respectivele produse.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art.73 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Semnalăm că, deși proiectul se referă în mod generic la „produse”, sunt vizate, în fapt, alimentele. Pe de altă parte, deși titlul proiectului are în vedere doar produsele (alimentele) care conțin gluten, art.1 instituie obligația de a inscripționa atât produsele (alimentele) care conțin gluten (alin.(1)), cât și produsele (alimentele) care nu conțin gluten (alin.(2)).

Menționăm că modalitatea de etichetare a alimentelor în ceea ce privește conținutul de gluten al acestora, este reglementată atât la nivelul dreptului Uniunii Europene, cât și prin acte normative interne prin care se realizează transpunerea unor directive, după cum urmează:

a) În ceea ce privește **alimentele care conțin gluten**, modalitatea de etichetare a acestora este reglementată prin Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora, act transpus în legislația internă prin Hotărârea Guvernului nr.106/2002 privind etichetarea alimentelor, cu modificările și completările ulterioare.

b) În ceea ce privește **alimentele care nu conțin gluten**, regulile privind etichetarea acestora sunt stabilite prin Directiva 2009/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind produsele alimentare cu destinație nutrițională specială (care a înlocuit Directiva 89/298/CEE a Consiliului din 3 mai 1989 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind produsele alimentare destinate unei alimentații speciale). La nivelul dreptului intern, aceste aspecte sunt reglementate prin Hotărârea Guvernului nr.106/2002, cu modificările și completările ulterioare, prin care s-a transpus Directiva 89/298/CEE.

Totodată, reguli privind etichetarea alimentelor care nu conțin gluten sunt prevăzute în Directiva 2006/125/CE a Comisiei din 5 decembrie 2006 privind preparatele pe bază de cereale și alimentele pentru copii destinate sugarilor și copiilor de vârstă mică, precum și în Directiva 2006/141/CE a Comisiei din 22 decembrie 2006 privind formulele de început și formulele de continuare ale preparatelor pentru sugari respectiv ale preparatelor pentru copii de vârstă mică și de modificare a Directivei 1999/21/CE. Aceste directive au fost transpuse în dreptul intern prin adoptarea Ordinului nr.1764/883/180/2007 al ministrului sănătății publice, al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru modificarea și completarea Normelor privind alimentele cu destinație nutrițională specială, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și familiei și al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 387/251/2002.

Mai mult decât atât, de la 1 ianuarie 2012 urmează să devină aplicabil Regulamentul (CE) nr. 41/2009 al Comisiei din 20 ianuarie 2009 privind compoziția și etichetarea produselor alimentare adecvate pentru persoanele cu intoleranță la gluten, act juridic al Uniunii Europene aplicabil direct în dreptul statelor membre. Acest regulament a fost adoptat în concordanță cu dispozițiile art.4 din

Directiva 89/398/CEE a Consiliului de apropiere a legislațiilor statelor membre privind produsele alimentare destinate unei alimentații speciale și în completarea Directivei 2006/141/CE a Comisiei privind formulele de început și formulele de continuare ale preparatelor pentru sugari, respectiv ale preparatelor pentru copii de vârstă mică. Regulamentul se aplică unei anumite categorii de produse alimentare, dezvoltate de industria din domeniu și care sunt prezentate ca fiind „fără gluten” și are ca principal scop reglementarea modalității de atenționare și, implicit, de protecție a acelor persoane, indiferent de vârstă, care prezintă intoleranță la gluten.

În același timp, Regulamentul vizează și asigurarea clarității și în special evitarea confuziei în rândul consumatorilor, cauzată de diversitatea de tipuri de prezentare a acestor produse la nivelul statelor membre, stabilind astfel un regim unitar referitor la utilizarea mențiunilor legate de absența glutenului în compoziția unor alimente.

Prin comparație cu textul propunerii legislative, documentul comunitar conține dispoziții structurate într-o manieră mai riguroasă, definind clar atât câmpul de aplicare, cât și termenii utilizați, inclusiv definiția glutenului și a grâului (triticum), precum și compoziția și modalitatea concretă de etichetare, publicitate și prezentare a produselor alimentare supuse reglementării.

Din acest punct de vedere, precizăm că, potrivit Regulamentului, conținutul mențiunii care urmează a fi inscripționată pe produsele alimentare pentru persoanele cu gluten, este diferit de mențiunea prevăzută la art.1 alin.(2) din proiect. Astfel, potrivit art.3 alin.(2) și (4) din Regulament, eticheta acestor produse urmează să cuprindă mențiunea „conținut scăzut de gluten” sau, după caz, „fără gluten”, și nu mențiunea „Nu conține gluten/Acest produs nu conține gluten”, așa cum se prevede la art.1 alin.(2) din proiect.

Precizăm că Regulamentul (CE) 141/2009 a fost publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L nr. 16/ 21 ian. 2009, a intrat în vigoare - conform dispozițiilor art.5 - la 20 de zile de la publicare, iar punerea lui în aplicare a fost stabilită pentru termenul de 1 ianuarie 2012.

Prin urmare, după această dată, un act normativ intern nu ar putea coexista cu respectivul regulament.

3. În ceea ce privește fapta prevăzută la **art.2 alin.(1)**, apreciem că aceasta reprezintă contravenția prevăzută la art.50 lit.d) raportat la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De altfel, și Hotărârea Guvernului nr.106/2002 privind etichetarea alimentelor face trimitere la aceste dispoziții din Ordonanța Guvernului nr.21/1992, în art.2, care are ca obiect stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele privind etichetarea alimentelor. Prin urmare, soluția legislativă privind prevederea unei alte sancțiuni pentru fapta prevăzută la art.2 alin.(1) din proiect decât cea aplicabilă pentru încălcarea altor reguli referitoare la etichetarea alimentelor ar trebui reanalizată.

Precizăm, totodată, că normele propuse la **art.2 alin.(2) și (3)** nu sunt redactate cu suficientă rigoare normativă. Astfel, textul propus pentru alin.(2) ar fi trebuit să debuteze cu expresia „Constatarea **contravenției** și ...”. Totodată, alin.(3), ar fi trebuit redactat astfel:

„(3) Contravențiilor prevăzute la alin.(1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare”.

4. La norma propusă pentru **art.3** apreciem că în măsura în care fapta prevăzută de text întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni existente în legislație, aceasta poate fi urmărită și fără ca o normă expresă să consacre asimilarea ei cu acea infracțiune.

Totodată, semnalăm că, în funcție de modalitatea de săvârșire a faptei, aceasta poate constitui, în unele situații, infracțiunea de înșelăciune cu privire la calitatea mărfurilor, prevăzută de art.297 din Codul penal, și nu infracțiunea de înșelăciune, avută în vedere de textul propus. Tocmai de aceea, în cazul menținerii acestei dispoziții, este necesară indicarea ambelor fapte prevăzute de Codul penal.

PREȘEDINTE
dr. Dragos I. BĂSCU

București
Nr. 943/21.07.2010